

Επιστολή σχετικά με τις λιτανείες (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιανουαρίου 29, 2013

Στον αλουμινά Στόγιμιρ Π.

Οι λιτανείες γίνονται και μέσα στους ναούς. Αλλά εσύ ρωτάς για τις λιτανείες στους δρόμους και στους αγρούς. Τί νόημα έχουν;

Έχουν την έννοια της παλλαϊκής προσευχής, σε ανοικτό χώρο, κάτω από το φως του ήλιου και του ουράνιου θόλου, υπό το φως του ιερού του σύμπαντος, το οποίο έκτισε ο ίδιος ο Κτίστης με τη δύναμη και την επιδεξιότητά Του.

Λιτανεία τέλεσαν και οι αρχαίοι Ισραηλίτες με τον δικό τους τρόπο, όταν κατακτούσαν την πόλη της Ιεριχούς. Έτσι έπραξε ο Ιησούς του Ναυή κατ' εντολή του Θεού: Μπροστά από την κιβωτό της Διαθήκης έμπαιναν οι ιερείς σαλπίζοντας με σάλπιγγες από κέρας και ο λαός ακολουθούσε την κιβωτό. Έτσι τριγύριζε ο λαός επτά ημέρες την Ιεριχώ με την εορταστική σιωπηρή προσευχή. Την έβδομη ημέρα τα τείχη της Ιεριχούς έπεσαν και άλωσαν την πόλη.

Εμείς οι χριστιανοί, αντί της κιβωτού της Διαθήκης, μεταφέρουμε τους σταυρούς, τις εικόνες και τα λάβαρα, και αντί σαλπίγγων ηχούν οι καμπάνες και ψάλλονται πνευματικοί ύμνοι. Ο λαός μας αποκαλεί τις λιτανείες και «σταυροφορίες», και μαζί με τους άλλους εκκλησιαστικούς ύμνους ψάλλει και τον δικό του:

«Σταυρούς φέρουμε,
Τον Θεό παρακαλούμε
Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον»!

Απ' όλα τα ένδοξα που μεταφέρουμε, το πιο ένδοξο είναι ο σταυρός, που καταλαμβάνει την πρώτη θέση. Γιατί σ' αυτό το σύμβολο δόθηκε η ισχύς και η δύναμη ήδη από τον Γολγοθά του Χριστού, που διώχνει τις ακάθαρτες δυνάμεις,

εξυγιαίνει, ανανεώνει και αγιάζει τους ανθρώπους, τα ζώα, τις ανθρώπινες κατοικίες, τα εργαστήρια και τους αγρούς. Αυτό το γνωρίζει ο λαός του Θεού και γι' αυτό αποκαλεί τις λιτανείες «σταυροφορίες».

Σου ήρθε από κάπου η κακή σκέψη ότι με τις λιτανείες «τα άγια χάνουν την αγιοσύνη τους και εκτίθενται στον χλευασμό». Όχι μόνον κατ' αυτό τον τρόπο τα άγια δεν χάνουν την αγιοσύνη τους, αλλά ακριβώς με τα άγια, αγιάζεται εκείνο που με τις αμαρτίες των ανθρώπων έχασε την αγιότητά του. Η λιτανεία αποτελεί την πνευματική στρατιωτική εκστρατεία ενάντια στις κακές δαιμονικές δυνάμεις, ενώ ο λαός κατά την λιτανεία, μοιάζει σαν στρατός του Θεού. Αν τώρα κάποιος χλευάζει τις λιτανείες, σημαίνει κάτι; Ο άνθρωπος που είναι κενός από το Πνεύμα του Θεού, χλευάζει με τον ίδιο τρόπο και τους ναούς, και αυτούς που βρίσκονται μέσα σ' αυτούς τους ναούς, καθώς και την πίστη και την προσευχή γενικά. Σημαίνει κάτι αυτό; Μήπως αυτό μπορεί να φοβίσει τους «σταυροφόρους», οι οποίοι πολεμούν ενάντια στις άορατες δυνάμεις, που είναι φοβερότερες από τους άθλιους χλευαστές; Αντιθέτως, εκείνοι που χλευάζουν τα άγια, χλευάζουν την ίδια τους την ευτυχία. Η πολύ μεγάλη εμπειρία μας το επιβεβαιώνει. Σε κάποιο από τα χωριά της περιοχής μας, γινόταν λιτανεία μέσα στους αγρούς. Ένας άνθρωπος, που είχε επιστρέψει λίγο καιρό πριν από την Αμερική όπου εργαζόταν, στεκόταν μπροστά από την πόρτα του σπιτιού του και χλευάζε τους «σταυροφόρους». Σύντομα, παρά την ξηρασία που επικρατούσε, ξέσπασε δυνατή βροχή στο χωριό. Στο χωριό δεν συνέβη τίποτα, αλλά στον δικό του αγρό, που ήταν φυτεμένος με σιτάρι, έπεσε τόσο πολλή άμμος, που δεν φαινόταν ούτε το σιτάρι ούτε το χώμα.

Οι παλλαϊκές προσευχές ποτέ δεν γίνονται χωρίς να έχουν ευεργετικές συνέπειες, ιδιαίτερα όταν συνδέονται με τη μετάνοια και την παράδοση στο θέλημα του Θεού. Ο λαός αισθάνθηκε τη χρησιμότητα των λιτανειών, γι' αυτό και αγαπά τις λιτανείες. Εάν δεν είχαν αμέτρητες φορές οι λιτανείες φέρει τη βροχή σε περιόδους ξηρασίας, και δεν άμβλυναν το δρεπάνι του θανάτου σε περιόδους μαζικών θανάτων, και δεν επέστρεφαν την ειρήνη σε ταραγμένες εποχές, τότε θα αγαπούσε τόσο πολύ ο λαός τις λιτανείες, και θα βαστούσε με τέτοιο ζήλο τους σταυρούς, στα χωριά και τις πόλεις;

Οι Τούρκοι δεν κάνουν λιτανείες. Αλλά συνέβη την εποχή της τουρκοκρατίας σε μια μακεδονική πόλη κάτι, που ακόμα θυμούνται και περιγράφουν ζωντανοί μάρτυρες. Επικρατούσε μεγάλη ξηρασία. Οι Τούρκοι παρακάλεσαν τους χριστιανούς να κάνουν

λιτανεία. Ο επίσκοπος με τους ιερείς και τον λαό ξεκινούν τη λιτανεία βαστώντας τους σταυρούς και οδηγούν τη λιτανεία έξω από την πόλη, κοντά στις πηγές. Στην μια πλευρά βάδιζαν οι χριστιανοί και στην άλλη οι μουσουλμάνοι. Δεν πρόλαβαν να αναγνώσουν όλες τις προσευχές και ο ουρανός σκοτείνιασε και άρχισε να βρέχει τόσο πολύ, που οι «σταυροφόροι» γύρισαν τρέχοντας στα σπίτια τους.

Ειρήνη και ευλογία Κυρίου.

(Από το βιβλίο: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δεν φτάνει μόνον η πίστη...». Ιεραποστολικές επιστολές Β', Εκδόσεις «Εν πλω», 2008. Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη)

(Πηγή ηλ. κειμένου: orp.gr)